

FALT FOR FRIHETEN 1940 - 1945

BJØRNS, OLA JAKOB	F. 8. 7. 1917	D. 27. 1.	1943
BRATHEN, KRISTIAN	F. 21. 6. 1915	D. 11. 4.	1940
BYE, ERIK LARSEN	F. 15. 7. 1918	D. 9. 2.	1943
BOHN, ROLF	F. 9. 11. 1901	D. SEPTEMBER 1943	
ELGARD, FINN ODDVAD	F. 14. 5. 1917	D. 17. 3.	1941
FJELD, REIDAR INGVALD GEORG	F. 4. 9. 1905	D. 24. 11.	1942
HARTMANN, ERIK WILLIAM	F. 25. 8. 1924	D. 2. 11.	1942
LARSEN, JOHN	F. 6. 10. 1920	D. 22. 4.	1943
LOKEN, JOHN ERIC	F. 14. 3. 1915	D. 12. 11.	1941
NILSSEN, JOHN HENRIK	F. 2. 2. 1913	D. 8. 9.	1943
OLSEN, OTTO	F. 25. 8. 1890	D. 10. 6.	1944
STAYER, ERLING	F. 6. 6. 1917	D. 23. 2.	1943
THARALDSEN, KARE ALVIN	F. 5. 1. 1912	D. 9. 4.	1943
TRONSTAD, HEIF HANS	F. 27. 3. 1903	D. 11. 3.	1943
VUOTI, FREDRIK UJE	F. 20. 11. 1893	D. 26. 9.	1942

Minnetavlen på Bryn Kirke.

Helg og Hverdag

NR. 5 - 22. ÅRG.

MAI 1965

MENIGHETSBLAD FOR VESTRE BÆRUM

❁ 8. MAI ❁

Aldri har vel norske kvinner og menn i dette århundre opplevet vår nasjonalsangs ord «har den Herre stille lempet så vi vant vår rett» så intenst som 8. mai 1945.

For oss som gjennomlevet de fem vonde krigens år og derved fikk føle og vite hva ufrihet og tvang er, står 8. mai som symbolet på frihet. Mange norske kvinner og menn er sikkert dypt takknemlige for at de fikk oppleve 8. mai for 20 år siden og like sikkert er takken gjentatt hvert år de har fått oppleve denne dag på ny.

Friheten er et umistelig gode. Det koster å verne om den så man kan beholde den. Det koster ikke bare penger, det koster kamp, det koster offer, ja, det kan koste livet.

La oss i dag spesielt minnes de kvinner og menn som helhjertet og betingelsesløst gikk inn i kampen mot tvang og undertrykkelse. Disse mennesker så det klart slik Nordahl Grieg sier i et av sine dikt fra krigens tid:

«Skal vi leve
ensomme og fri,
skjer det ikke ved å kreve,
bare ved å gi.»

La disse kvinner og menn alltid stå for oss som eksemplet på viljen til kamp og offer for et felles gode, og lever vi etter det, skal vi bevare vår frihet til glede for den enkelte og til gagn for vårt land.

Johs. Haugerud.

9. MAI

Minnegudstjeneste for freden!

I år er det 25 år siden «9. april» — og 20 år siden frigjøring og fred. Ved Kongelig resolusjon av 5. mars 1965 er det bestemt at det skal holdes minnegudstjenester søndag den 9. mai med spesielt ritual og spesielle tekster.

Minnegudstjenesten i Vestre

Bærum blir i Bryn kirke søndag den 9. mai kl. 11. Bryn skoles Musikkorps spiller fra kl. 10.30—10.55. Vi vil også minnes våre falne.

Videre er det bestemt at lørdag 8. mai skal det ringes med landets kirkeklokker i 2 minutter fra kl. 12, og man tar da 2 minutters stillhet i arbeidet.

Vel møtt til minnegudstjenesten!

Frihet til å kreve

Mai måned kan kanskje på en måte kalles frihetens måned. Frihet betyr imidlertid for mange retten til å kreve. I et tidsskrift sto for en tid siden en definisjon på det velkjente og misbrukte ord demokrati, som jo forutsettes å representere frihet. Det som stadig gikk igjen her var menneskets rett:

Retten til å ha eiendom	Retten til beskyttelse
Retten til ytringsfrihet	Retten til
Retten til religionsfrihet	Retten til
Retten til å velge yrke	Retten til

Vi har i denne forbindelse godt av å minne hverandre om at hvis alle skal ha sin rett, blir det neppe så meget igjen av den omtalte frihet, og i ethvert samfunn er det en plikt som burde komme foran kravet til hver enkelt rett, nemlig: «Jeg skal elske min neste som meg selv.»

Det kan i grunnen ikke sies enklere enn det motto som en støtteklubb arbeider etter:

«Vi vedkjenner oss den plikt
som følger med enhver rett.»

La oss i dagliglivet forsøke å sette plikt foran rett!

Jens Herman Paulsen.

SØNDAGSSKOLENS DAG søndag den 23. mai 1965

Det er tradisjon at søndagsskolene i Vestre Bærum drar på en utflukt før «skoleåret» avsluttes.

I år vil vi samles til en fellesutflukt til Kalvøya, hvor vi håper å få en hyggelig dag med barna og foreldre.

Vi samles kl. 10.30 ved Sandvika Kirke og med hornmusikk i

spissen marsjerer vi til Kalvøya. Der får vi en andakt ved res. kap. Büch-Holm.

Mat tar vi med hver enkelt og leskedrikk blir det anledning til å få kjøpt.

Vi ønsker alle barn og foreldre velkommen til en hyggelig landtur — med sang, musikk, tale og leker.

Styret.

Han ser så glad ut!

60 års-intervju med sognepresten.

— La meg være ung, la meg være ung. La meg storme forbi . .

Med ransel på ryggen på vei til skolen plystrer hun denne landeplage som Wenche Myhre med de gnistrende svarte øynene har sunget frem til suksess på hele det europeiske plate-marked.

Det var fredag 9. april et eller annet sted i Evje-bakken. Den lille pike, jeg ikke aner navnet på, visste nok ikke at hun i dette øyeblikk sendte sine glade toner rett inn i ørene på en mann som forberedte seg til et intervju med en 60 åring.

Jeg kunne ikke dy meg, men stoppet sangfuglen med de lyse krøllene og de store blå øynene nettopp i det sekund hun fortalte sin lille verden at — «hun ville være fri».

— Unnskyld lille frøken, sa jeg. — Er en mann på 60 år ung? Hun så på meg forbauset. — Er du 60 år gammel du da —, sa hun. Mitt svar var nei. — Hvorfor spør du da —? repliserte min nye venninne. — Fordi jeg nå skal besøke en som snart er 60 år —, var mitt svar.

Jeg fortalte henne at jeg var på vei til presten, at jeg skulle snakke med ham, fordi han snart fylte 60 år. Den lille piken så igjen forundret på meg, og så kom det: «Pappan min kjenner presten, og han ser så glad ut.» Deretter tok hun et godt tak i ransel-selen og sprang nedover bakken mens hun nesten slengte noen toner etter meg: — Jeg vil være ung, jeg vil være ung - - .

Den lille pikens bemerkning klang i ørene mine da jeg kort tid etter satt i prestegården og snakket med Finn Huseby. Hun traff jo spiker'n på hodet. Det var igrunnen ikke nødvendig å si mere om sognepresten som den 11. mai runder de «første» 60 år. Han er ung — fordi han alltid er glad. Dette hans gå-på-humør har også noe med tro og sjelsstyrke å gjøre og som gir kraft og mot i gode og i onde dager.

Det var naturlig at jeg nettopp på denne minnedag for tyskernes overfall på vårt land, kom inn på sogneprestens virke som sjømannsprest i Hamburg og prest for den norske menighet i Berlin inntil han i 1942 måtte forlate denne urias-post midt i fiendeland. Men Huseby ville nødig snakke om denne tiden, nødig berette om de ganger han gikk inn i fengslene for å gi de norske fanger kirkens velsignelse, trøst og mot. Sognepresten gir heller enkelte beretninger om hvordan nordmenn tok prøvelsene. Han nevner også noen navn — Fredrik Ramm, Chr. Oftedal, redaktør Gjerløw — og mange, mange fler. Det var kjernekarer, legger han til.

— Men hva besto så prestens arbeid i —?

— Den norske menighet i Hamburg disse år var tre-delt, sier Huseby med et smil. — Vi hadde den seilende menighet, den fast-boende menighet og den fastsittende menighet. Desverre ble det stadig fler og fler av den sistnevnte kategori.

— Men ditt arbeid, la oss få vite litt om det —

— Som prest hadde jeg min oppgave. De norske fanger trengte kontakt —

— Og tyskerne ga tillatelse —?

— Så lenge det varte —

— Men du fikk jo i 1945 St. Olavs orden — 1. kl. til og med. Hva skjuler seg bak denne æresbevisning? Noe må det jo være?

— Det er ikke noe å berette om —

— Absolutt ikke et eneste ord?

Sogneprest Huseby tenker seg om. — Du kan fortelle at en av disse fangevenner kom til meg og sa: «Jeg angrer ikke på den tiden jeg satt i tukthus-cellen. Her fant jeg Gud.»

Jeg forlater krigsårene og spør Huseby hva som egentlig har gledet ham mest som prest, gitt ham de rikeste impulser.

— Alle de steder jeg har fått lov å virke har hatt sine spesielle gleder og også sine prøvelser. Som sjømannsprest hadde jeg en rik tid. Sjømennene er åpne, reale, lette å komme i kontakt med. Det som gleder meg i dag i mitt arbeid i Vestre Bærum er følelsen av at det er bruk for meg. Jeg har i hvert fall ikke hatt noen fritids-problemer. Problemet er tvert imot å få nødvendig tid til meditasjon, eventuelt til rekreasjon.

— Har du noe spesielt ønske for 60 års dagen —?

— At kirken skal bli et hjem for menigheten. Et samlingssted både for de gamle slekter og for alle de nye som flytter inn i menigheten. Jeg håper at de nye etter hvert finner sin plass og sin oppgave i menighetslivet til glede både for kirken og dem selv. Kirkesøkningen er i gledelig vekst, men det er mange som står utenfor det kristelige samfunn. Det er vanskelig å nå disse. Dette plager meg ofte —.

— Er det ikke for få kirker i menigheten —?

— Menighetsrådet har pekt på at der bør bygges en kirke vest for Sandvika som mer og mer blir

Fortsettes side 14.

Vi fortsetter artikkelserien om vår kirkes gudstjeneste, og gir ordet til klokkeren i Bryn kirke:

„Herre, jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus . . .”

slik lyder begynnelsesordene i den vakre inngangsbønn som innleder gudstjenesten i våre kirker. Ja, vakker og full av fine, gode tanker synes vi at denne bønn er, og den danner en verdig innledning til gudstjenestens hellige handlinger på samme måte som utgangsbønnen danner den høytidelige avslutning.

Før vi ser litt mer på innholdet i disse bønnen, ligger det nær å spørre: Hvor kommer inn- og utgangsbønnen fra? Hvem har laget dem og hvor gamle er de?

Noen hel sikkerhet for dette har vi ikke, sier de jeg har spurt om disse ting. Men bønnene kom inn i vårt kirkeritual i 1685, det vil si i det felles dansk-norske kirkeritual fra samme år. Det er imidlertid ting som tyder på at de er av eldre dato, og har vært brukt i Tyskland før den tid. og så er oversatt til dansk. Således vet vi at den danske biskop Jesper Brochmand (1585—1652) i 1644 sendte et hyrdebrev til sine prester i Sjælland stift, og i dette hyrdebrev finnes både inn- og utgangsbønnen praktisk talt i den form vi har dem den dag i dag. Noen år senere ble de altså tatt inn i alterboken for den dansk-

norske kirke, og har siden hatt sin faste og sikre plass der.

Før 1685 ble det i kirkene ved gudstjenestens begynnelse brukt en egen for *stille bønn*, noe i likhet med den stille bønn som ble innført i vår kirke i 1920 som et alternativ til klokkerbønnen.

I 1889 fikk vi også ny alterbok, utarbeidet av Hesselberg og Jensen. Noen år før, i 1883, kom Gustav Jensen med «Utkast til forandring av høymesseliturgien», og her setter han frem forslag om å sløyfe klokkerbønnen og gå over til stille bønn. Dette forslag vant ikke noe bifall, og inn- og utgangsbønnen ble fortsatt enerådende også i alterboken av 1889. Stille bønn kom altså først inn i alterboken av 1920, den vår kirke nå bruker.

Her er i grunnen stille bønn satt opp som den alminnelige ordning, men de menigheter som vil beholde den tidligere inn- og utgangsbønnen, kan gjøre det. Det er menighetsmøter som tar avgjørelse her, og Vestre Bærum menighet har altså i likhet med så mange andre norske menigheter valgt å beholde klokkerbønnen.

«Herre, jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus . . .» — slik

Skaff en oppvaskmaskin!

har generasjon etter generasjon av kirkegjengere hørt disse ordene, og kanskje også stille hvisket med i sitt indre der de satt i kirkebenken og lyttet etter at de siste slagene av inngangsklokkene var dødd bort. Ordene er så enkle, men samtidig dype og sanne, og uttrykker på en gripende måte det som vel innerst inne er hensikten med kirkegangen for hver ærlig søkende sjel: å høre ordet, få se sin synd og ved troen få kraft til å bli et bedre menneske.

Noen føler seg kanskje støtt over den *jeg*-formen som er brukt i denne bønn, og synes den er for individuell. Til dette er å si at klokkeren står i kordøren som representant for *hele* menigheten, så det er et kollektivt *jeg* han bruker. Det er en bønn fra hver enkelt i hele kirken han sier frem, på samme måte som også presten f. eks. i syndsbebyggelsen bruker ordet *meg*: «Se i nåde til meg, arme, syndige menneske.» I disse personlige formene skulle det da nettopp ligge en appell til hver enkelt som kommer i kirken om å være med i det stille så vel i inn- og utgangsbønnens ord som i de andre bønner, som blir bedt under gudstjenesten.

Måtte så dette *jeg* som er brukt, være med å skape den form for aktivitet under gudstjenesten fra menighetens side som er så verdifull og så nødvendig for at ordet skal feste seg i våre hjerter. Da først kan også utgangsbønnens *takk* til Gud «fordi du har lært meg hva du vil at jeg skal gjøre», bli til virkelighet for oss.

T. J. Bakken.

Antwerpen sjømannskirke fyller 100 år i juni. Kirkens største ønske er en oppvaskmaskin. Men dette er en dyr anskaffelse. 7 000 kroner er prisen, og så meget kan ikke kirken makte alene.

En oppvaskmaskin vil ikke bare gjøre livet lettere for de mange trofaste hjelpere i menigheten som langt på natt ofte må slite foran oppvaskkummen etter *storing*, maskinen vil også frigjøre krefter til annet arbeide i kirkens tjeneste.

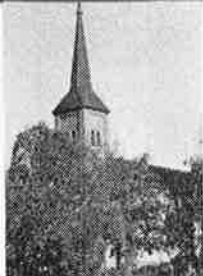
Sjømannskirkene har i årenes løp fått mange gaver fra våre kvinneforeninger. Ville det ikke være en god tanke om vi i Bærum Sjømannsmisjons kvinneforeninger satte oss i spissen og skjenket Antwerpen sjømannskirke en virkelig jubileumsgave — en oppvaskmaskin. Fru Løvenskiold har foreslått en gave på 5 kroner fra hvert medlem av Bærum Verk kvinneforeninger.

La denne 5-kroners budstikken gå fra kvinneforening til kvinneforening i Vestre Bærum og fra medlem til medlem. Da vil snart jubileumsgaven være i havn.

La gaven, i dette jubileumsår for landets frigjøring, også være en takk til våre sjøfolk for deres innsats under krigen!

Penger kan sendes til fru Ingeborg Huseby, Prestegården, Evjebakken 23, Gjettum.

DI GÅR I KIRKE!

- og på søndagsskole!

SØNDAGSSKOLENE

Hver søndag:

Lommedalen skole kl. 9.45.

Sandvika Menighetshus kl. 9.45.

Kirkerudbakken kl. 9.30.

Evje skole kl. 9.45.

Bærum Verks lokale annenhver søndag kl. 10.30.

Bryn kirke, gudstjenestesøndagene kl. 9.30.

1. mai. Arbeidets dag.

Bryn kirke kl. 11: Gudstjeneste ved sogneprest Huseby.

Søndag 2. mai. 2. s. e. påske.

Joh. 10, 11—16.

Bryn kirke kl. 11: Konfirmasjon med samtale ved res. kap. Büch-Holm. Kollekt til menighetsarbeidet. Returbil til Lommedalen.

Tanum kirke kl. 11: Konfirmasjon med samtale ved sogneprest Huseby. Kollekt til menighetsarbeidet. Kirkebil fra Sandvika kl. 10.40.

Søndag 9. mai. 3. s. e. påske.

Johs. 16, 16—22.

Bryn kirke kl. 11: Festgudstjeneste ved sogneprest Huseby. — Bryn skoles musikkorps spiller kl. 10.30—10.55. Kirkebil fra Smestad kl. 10.40 om Wøyenenga. Returbil til Lommedalen.

Bryn kirke kl. 13: Konfirmasjon med samtale ved res. kap. Büch-Holm. Kollekt til menighetsarbeidet. Kirkebil fra Smestad kl. 10.40 om Wøyenenga.

Søndag 16. mai. 4. s. e. påske.

Johs. 16, 5—15.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med nattverd for konfirmanter og andre ved res. kap. Büch-Holm. Ofring til N.K.U.F.

Sandvika kirke kl. 11: Høymesse ved sogneprest Huseby.

17. mai. Grunnlovsdagen.

Bryn kirke kl. 9.30: Familiegudstjeneste (Bryn skoles elever etc.).

Bryn kirke kl. 11: Familiegudstjeneste (Skui skoles elever etc.).

Tanum kirkevang kl. 12.

Søndag 23. mai. 5. s. e. påske.

Johs. 16, 23—28.

Tanum kirke kl. 11: Høymesse med nattverd for konfirmanter og andre ved sogneprest Huseby. Kirkebil fra Sandvika kl. 10.40.

Kalvøye ca. kl. 11.15: Friluftsandakt ved res. kap. Büch-Holm. Søndagsskolene samles ved Sandvika kirke kl. 10.30 for avmarsj.

Sandvika kirke kl. 18: Gudstjeneste med festsamvær for eldre. *BM.*

Torsdag 27. mai. Kristi himmelfartsdag.

Luk. 24, 44—53.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med nattverd ved sogneprest Huseby.

Sollihøgda kapell kl. 11.15: Familiegudstjeneste ved res. kap. Büch-Holm.

Søndag 30. mai. 6. s. e. påske.

Joh. 15, 26—16, 4.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med nattverd ved res. kap. Büch-Holm.

1. pinsedag. 6. juni.

Joh. 14, 23—31.

Bryn kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved sogneprest Huseby. Ofring til N. M.S. Kirkebil fra Smestad kl. 10.40. Returbil til Lommedalen.

Tanum kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved res. kap. Büch-Holm. Ofring til N. M.S. Kirkebil fra Sandvika kl. 10.40.

2. pinsedag. 7. juni.

Joh. 3, 16—21.

Sandvika kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved sogneprest Huseby. Ofring til N. M. S.

RETTELSE TIL KONFIRMANTLISTEN

I listen over Tanum-konfirmantene skal føyes til *Marit Hansen*. — *Marit Krubfeldt Olsen* har derimot utsatt sin konfirmasjon.

Slekters gang

Døpte:

BRYN KIRKE:

Jan Gustav Nilsson. Harald Aker.
Hans Petter Holmen. Øivind Frøstrup.
Thore Skollerud. Kari Beate Johnsrud.
Lise Lindahn.

TANUM KIRKE:

Erik Nygaardsmoen. Bjørn Erik Øks-
ne. Hilde Ørpen. Marianne Dahl. Vi-
beke Gusgaard Dahl. Gry Marit Øst-
by. Lisbeth Rønning.

Ekteviiede:

Erik Bølstad og Inger Johnson. Knut
Bernhard Hatlen og Anne Lise Hildre.
Jan Hermansen og Henny Elvine Ni-
koline Steffenakk. Ronald Wighus og
Berit Jacobsen. Leif Johnsrud og Iris
Wenche Johnsrud. Lars Lefdal og An-
ne Berit Arnesen.

Døde:

Torbjørn Bjerke, f. 1920. Georg Ja-
cobsen, f. 1889. Einar Arnold Kristian-
sen, f. 1882. Agnete Hamang, f. 1875.
Johanne Stensrud, f. 1889. Inga Gun-
dersby, f. 1896.

Hva som skal skje i mai —

MANNSKVELDEN

blir ikke siste tirsdag i mai, men tirs-
dag den 15. juni kl. 19.15. Alle Manns-
kveldens menn med fruer inviteres da
til den tradisjonelle havefest hos Petter
Hansen og frue, Bjørnsvikvn. 22, Slep-
enden.

HAUGER MENIGHETSPLEIE

har møte hos fru ingeniør Esmann,
Kløftaveien 8, torsdag 13. mai kl. 19.30.
Fru sogneprest Taraldseth kåserer om
Eidsvoll Prestegård, Henrik Wergeland
og Camilla Collett. Siste møte før som-
merturen. Alle hjertelig velkommen!

SANDVIKA Y. A. AV VESTRE BÆRUM INDREMISJON

har sine møte hver onsdag på Menig-
hetshuset kl. 18.30—19.30. - Gutter og
piker i alderen 10—14 år er hjertelig
velkommen!

Her er vårt program for mai:

Onsdag 5. mai kl. 19: Sammen med V.
Bærum Indremisjon. Ungdomsteam
fra Santalmisjonen. Film, sang og
musikk.

Onsdag 12. mai: Jacob Angelhus fortel-
ler fra sitt arbeide ombord i misjons-
båten «Elieser».

Onsdag 19. mai: Sekretær Bjarne Sto-
veland holder andakt. Sang og mu-
sikk.

SANDVIKA KVINNEFORENING

har sine møter i Menighetshuset man-
dagene 10. og 24. mai kl. 12.

Velkommen!

EVJE MENIGHETSPLEIE

har møte hos fru Bergljot Sanden,
Gjettumvn. 42, torsdag den 20. mai kl.
19.30.

Bakervarer —
sl

jes

Reidar Davidsen
Sandvika

Jeg er innflytter . . .

gjør jeg det til et problem?

Det er alltid et problem å rykkes opp med roten for å omplantes i annen jord. Gartnerne kan fortelle at slike operasjoner er noe av det vanskeligste som finnes. Det er litt av et kunststykke å sørge for at roten ikke skades og deretter å foreta ny-plantingen i det rette jordsmonn og passe på at der skaffes tilstrekkelig gjødsel og at heller ikke vanningen glemmes.

Den store strukturendringen som vårt samfunn har gjennomgått og gjennomgår har ført til at tusener på tusener av mennesker har vært nødt til å bryte opp fra sine hjem og sette nytt bo. Mens grender avfolkes vokser byene i antall og størrelse. Nye sentra bygges opp og hver eneste dag rykkes nye mennesker opp med roten.

Det er klart at dette skaper problemer, mange føler seg som fremmede på det nye sted, der oppstår kontakt-vanskeligheter, og ved at mennesker murer seg inne i sine sove-byer, mister man også det gode kameratskapet, fellesskapet som holder et samfunn samlet. I Luthers forklaring snakkes der om «de gode naboer og sådant mer» som et av de største goder i menneskenes liv. Mennes-

ker som stenger seg inne for hverandre, som betrakter hverandre som blindgjengere, uten å kunne slå rot og finne fred og lykke — det er klart at dette skaper konflikter og kan føre til uheldige og farlige konsekvenser for hele samfunnet.

Nettopp i brytningstider har kirken et stort ansvar som kontakt-skaper. Spørsmålet er om kirken er klar over sitt ansvar her. —

Vi leser i statistikken at f. eks. Bærum har en nettoinnflytning på flere tusen i året. Forsøker kirken å møte disse nye, og forsøker disse nye å møte kirken? De kristne som kommer som nye til en menighet — forsøker disse å finne sin plass i menighetsarbeidet på det nye sted — eller sitter man isteden og lengter tilbake til hyggestundene, kaffeselskapene og møtene i den tidligere menighet?

Ja, det er ikke så rent få som rett og slett fortsetter i den gamle menigheten etter flytningen. Så vanskelig har de for å slå rot på nytt sted, så vanskelig har de for å se eller ville se nye oppgaver.

For mange er det vanskelig å innpasse seg helt de nye forhold — la oss innrømme det — men er

problemene virkelig så store at de nesten er uoverkommelige?

For et par år siden fikk Bærum en ny sjef for Overformynderiet. Han kom med sin familie fra Grorud der han blant annet i flere år satt som formann i menighetsrådet. Både han og hans hustru var lenge blant de ivrigste innen menighetsarbeidet.

— Hva er så Deres mening om dette spørsmål? «Helg og Hverdag» har rettet dette spørsmål til overformynder *Einar Schøne*.

— Jeg forstår i hvert fall i dag bedre Paulus når han sier at ingen forlater sin egen menighet, som noen har for skikk. Dette betyr jo ikke at det er forbudt for kristne å flytte, det skulle også bare mangle, men desto eldre en er, desto mindre elastisk blir en, desto verre er det å slå rot og finne seg nye oppgaver på nytt sted.

— Gjør menighetene i dag nok for å bringe de nye inn i menighetslivet, aktivisere dem?

— Jeg tror ikke det mangler på vilje og lyst hos menighetenes arbeidere, men det er så mange uløste oppgaver at de ikke makter å overkomme alt. Og det vet jeg av egen erfaring fra den tid jeg arbeidet på Grorud.

— Er menighetene for store, kanskje?

— Ja, utvilsomt. Desto større menighetene er, desto vanskeligere blir det også å overkomme alt arbeid.

— Har kanskje de kristne en tendens til å isolere seg istedenfor å gå ut på gater og streder for å vinne alt folket?

— Foreninger er det utvilsomt nok av! For dem som ønsker kontakt med menighetene, med de kristne, skulle det ikke være noe problem å finne en forening som passer for en. Alle nye er hjertelig velkomne. Det kan jeg underskrive på. At enkelte nok trenger et lite puff for å ta det første skrittet er en annen sak. Og det er vel nettopp dette som så altfor ofte er tilfelle.

— Er det mange av de kristne som flytter som har vanskelig for å finne kontakt?

— Utvilsomt, men spørsmålet er jo også om disse har gjort nok for å finne kontakt på det nye stedet. Det nytter jo ikke å sitte med hendene i fanget og vente på at presten skal oppsøke dem, ønske dem velkommen, og med en gang sette dem inn i menighetens liv og arbeidsområde.

— Har De noen «pauli» ord å si til menigheten i Vestre Bærum nettopp når det gjelder å ta imot de mange nye innflyttere?

— Personlig har jeg ikke noe å beklage meg over her. Jeg har bare gode erfaringer, og da jeg kom fra Grorud ble jeg med en gang «tatt hånd om». Men det er ingen tvil om at mange møter vanskeligheter, og årsaken kan ligge både hos menigheten og hos de nye selv. Personlig og rent generelt tror jeg hele dette spørsmålet og problemkomplekset bør vies større oppmerksomhet enn tidligere.

Hans Christian Finstad.

Reisebrev fra søster Agnes!

Ngaoundéré, mars 1965.

Det er blitt lenge siden sist nå. Jeg hadde tenkt å skrive og fortelle litt om hvordan vi hadde det her i julen. Men før jeg visste ordet av det, var både julen og nyttårshelgen over, og jeg var midt oppe i en ny opplevelse. I januar hadde nemlig min svoger ferie.

Tidlig om morgenen den 5. stabledet vi oss inn i Volvo'en og dro på tur til Nigeria. Vi var 8 stykker med utstyr for tre uker, men det ble da likevel litt luft imellom oss i bilen — og det trengs i varmen.

Det geografiske målet for turen var Jos, en stor by omtrent midt i Nigeria. Der er det nylig satt igang et programstudio for Evangeliets Røst i Addis Abeba. Et slikt studio er såvidt påbegynt her i Ngaoundéré også, og min svoger var meget interessert i å se på sakene i Jos og snakke med folkene der.

Forøvrig skulle turen være ferie, en avkobling fra det daglige og en anledning til å oppleve Afrika på en annen måte. Følgelig var det beregnet rikelig tid på veien, tid til å raste i ro og mak på de best egnede steder, tid til å stanse når vi så noe pent eller spennende, tid til å hvile.

Det ble mange stopp. Vi kjørte nordover i Kamerun igjennom endeløse strekninger av tørr savanna, svartbrent etter gressbran-

nene som afrikanerne setter igang litt ut i tørrtida. Ved et overfladisk blikk virket alt trist og svart. Men vi hadde bilen full av våkne øyne, og rett som det var: Å, se de fine blomstene! — Nei, se, en knallblå fugl! — Å, pappa, du må ta bilde! — Ja, pappa tok bilde, masse bilder — av fugler, av blomstrende trær, av underlige fjellformasjoner, av små landsbyer som klorte seg fast i bratte fjellskråninger eller av en fin, velstelt «gård» på en slette, med stengjerde rundt i beste Jærenstil. Vi fikk virkelig oppleve litt av den mangfoldighet som er å finne i Afrika.

Min søster har lest litt fulani, nærmest for moro skyld. Det er språket til den stammen som har svært mye av makten i Nord-Kamerun, et slags overklassespråk, som det har vært nyttig for noen hver å lære seg litt av. Nå kom det vel med. Det skal ikke så mange ordene til for å komme i kontakt med folk når en gjerne vil, for å gi uttrykk for at en syns husene er fine, at en gjerne skulle kjøpe litt peanøtter, at en gjerne vil få ta et bilde osv. osv. Mange festlige mennesker traff vi, både av afrikanere og av hvite. Klesdrakten spilte liten rolle, enten det gjaldt fine menn i lange, vide kapper, smågutter i filler, kvinner med en blad-dusk foran og bak eller nette, franske damer, mindre nette engelske eller ganske alminnelige skandinaver.

Vi overnattet på forskjellige misjonsstasjoner, for det meste danske. Noen kjente vi fra før og mange var nye. Alle steder ble vi mottatt som gode venner og invitert både hit og dit. Ett sted fikk vi være med og besøke en gutteleir med over 1000 deltakere, noe liknende speidere (Boys' Brigade). Det var veldig moro. En kveld var vi på kanotur i uthulet trestamme på Benne-floden. I Pella dro barna og jeg på klatretur i fjellet og hadde herlig moro i det rene eventyrrike av store kampesteiner — inntil vi oppdaget at riket tilhørte en apekattstamme som ikke hørtes ut til å sette pris på besøket da de kom hjem.

Da var det nok tryggere å betrakte apene — og alle de andre dyrene i den zoologiske hagen i Jos. I dyrehagen og i byens interessante museum var vi sammen med vår vertinne. Hun er norsk menighetssøster, gift med en dansk bygningsmann ansatt i den engelske gren av S.O.M. (Sudan Interior Mission.)

Selv om vi syns vi fikk se og oppleve mye, så er ikke tre uker så lenge, og snart var vi tilbake i Ngaondéré i det daglige arbeid. For meg ble det mer av det vanlige enn beregnet, fordi husmor til internatet ble syk i Paris. Dermed holder jeg fremdeles på med den jobben i stedet for å flytte bort på sykehuset.

Med dette de beste hilsner til dere alle fra

s. Agnes — og fra min fine, lysegrå pus og fra en bitteliten, nydelig antilopekalv som jeg nettopp nå kjøpte.

Sandvika begravelses- og kremasjonsbyrå A/S

Bjarne Halvorsen
Tlf. 54 89 20 - 54 29 21

Marstrand & Astrup A/S

Ingeniører

POSTBOKS 355 - SANDVIKA

NYBRENT KAFFE

får De i

Kaffeforretningen

SVERRE RØNNING

vis-a-vis Rådhuset - Sandvika

BERNHARD MOE

Telefon 53 89 50 - Sandvika

JERNVARER - KJØKKENUTSTYR
GLASS OG STENTØY

Kolsås Kjøtt & Kolonial A/S Nils Unnemark

Brynsveien 134

Telefon 54 86 67 - 54 11 09

Sandvika Farvehandel A/S

er den gode gamle spesialforretningen
Deres når det gjelder maling

Telefon 54 82 26

GODT UTVALG I SKOTØY

SANDVIKENS

SKOTØIFORRETNING

V. Paulsen

INGVAR BJERKNES

GJETTUM

Telefon 54 80 47

Matvareforretning

Bygningsartikler

GUSTAV LUND A/S

Sandvika

Telefon 54 81 62 - 54 89 05

HAN SER SÅ GLAD UT . . .

Fortsatt fra side 5.

et forretningsssentrum. Det vil derfor være uklokt å bygge kirke i Sandvika, men menighetshuset bør fortsatt brukes. Jeg er glad for at den gamle tanken om en kirke i Lommedalen er tatt opp igjen. Skui menighetshus er snart ferdig og vil bli et samlingssted for menighetslivet i bygden. En kirkestue må bygges til Tanum kirke hvor det ikke en gang finnes et dåpssakristi. Idag må foreldrene sitte med dåpsbarna i bilene og vente på beskjed når den hellige handling begynner. Slik kan vi ikke ha det. Vi må ha en konfirmant-sal, et kjøkken, et redskapsrom og et oppholdssted for kirketjener, og det er absolutt nødvendig med et bårehus. Jeg ønsker flere kirkeringer og menighetspleie-foreninger. Vi har bruk for søndagsskole-lærere og lokaler til søndagsskole-undervisningen. Menigheten har de siste årene øket sterkt i folketall og menighetsrådet har nå søkt kommunen om opprettelse av en tredje-prest-stilling.

— Er det ikke vanskelig å være prest i en så vidt materialistisk tid?

— Vi må først være klar over at det vi har fått av materielle goder, av mekaniske hjelpemidler, TV og radio — alt er kommet for å bli. Vår oppgave er å søke å bruke disse ting — også i forkynsens tjeneste. At mange unge idag bevisst går inn for kirkegang, ser jeg som bevis på at man idag, gjennom den såkalte materialismen, får øynene opp for at

livet har andre og viktigere verdier og mål. —

— Men ungdomsproblemet må da bekymre deg —?

— Ungdommen har alltid hatt sine problemer og hver generasjon må kristnes — men dette er også et foreldre-problem. Vår ungdom skal ikke bare være barn av tiden med dens skiftende aspekter, men først og fremst være barn av evigheten. Kristendommen må heller ikke bare bli en slags hobby på like linje med fotball, skøyter og ski — men kristendommen skal gjennomsyre hele vårt liv og troen skal bli i oss —

— Hvorfor tror du på Gud, sogneprest Huseby —?

— Fordi jeg har fått denne troen overgitt og blitt bevart i denne tro. Som barn var det å tro på Gud en selvfølge. Jeg hadde den lykke å ha bekjennende kristne foreldre. I konfirmasjonsalderen måtte jeg selv ta et standpunkt. Jeg leste i Bibelen og fant også snart det ord som ga meg troens visshet og den lærdom at når jeg gjorde noe galt måtte jeg bekjenne det gale for Gud og be om syndenes forlatelse —.

Hans Christian Finstad.

Aksjon

Mener du at ingen kommuner i landet må pålegges å sette ned det ukentlige timetall i kristendomsfaget?

Svarer du JA, bør du snarest sette ditt navn på listen til den store lands-aksjonen for kristendomsfaget. Aksjonen avsluttes den 15. mai og det er meningen at alle hjem i vårt land skal besøkes.

<p>V. BÆRUM Samvirkelag</p>	<p>ERLING ØSTBY BAKERI - KONDITORI Ringeriksvn. 7 - Telefon 54 85 10</p>
<p>SANDVIKA BOOK- OG PAPIRHANDEL Rannveig og Oskar Andresen Telefoner 54 85 42 - 54 89 55</p>	<p>EVJE LANDHANDLERI Telefon 54 82 38</p>
<p>Daglig tilførsel av fersk fisk og friske grønnsaker BÆRUM FISKESENTRAL Tlf. 54 89 58</p>	<p>Høyesterettsadvokat ODD V. B. BUGGE Prinsensgt. 25, Oslo. Østre Jong gård, Sandvika. Tlf.: 41 04 80, 41 09 34, 54 89 70 (18-19)</p>
<p><i>Bærums Verk</i> PR. SANDVIKA</p>	<p>HELGERUD LANDHANDLERI frukt - kjøtt - kolonial Brynsveien 69. Tlf. 54 85 09</p>
<p>A/S HAMANG PAPIRFABRIK SANDVIKA</p>	<p>O. J. EKORNRUD A/S Jernvarer - Verktøy - Kjøkk.utstyr Ringeriksveien 16 - Sandvika</p>
<p>Fra dør til dør i Asker og Bærum ASKER OG BÆRUMS BUDSTIKKE</p>	<p>MAGNHILD JOHNSRUD FINSTADGÅRDEN - SANDVIKA Damekonfeksjon - Hatter - Vesker Paraplyer - Strømper - Undertøy</p>
<p>J. T. DAGESTAD MALERMESTER Evjev. 28 - Telefon 54 01 65</p>	<p>Wøyenengen Landhandleri SANDVIKA Tlf. 54 98 50 - 54 97 03</p>
<p>Sandvika Cigarforretning Telefon 54 81 01 Frukt - Sjokolade - Tobakk</p>	<p>IDUN DAMEFRISØR Løkkeåsveien 2 - Sandvika Telefon 54 88 42</p>
<p>SANDVIKA AUTO BILVERKSTED Tlf. 54 80 62 ESSO BENSIN OG OLJER</p>	<p>O. K. RINGSTAD SANDVIKA</p>

Litta 'hvert fra

* MAI 1965 *

15/20
klubben

15/20 i Trafikk og Musikk!

Vi skal ikke legge skjul på at det var med en smule angst og beven vi satte igang med korttreningen for Trafikk og Musikk i vinter. Ville vi slippe gjennom nåløyet?

Sannelig slapp vi gjennom — etter Oddvar Folkestads utsagn med glans. Og det er vi naturligvis litt stolte og meget glade for! Palmelørdag og påske-aften sang vi for hele landet, og vi kommer i flere Trafikk- og Musikk-programmer fremover.

Forøvrig har Folkestad bedt oss øve inn nye programmer jo før jo heller. Hvorfor ikke denne gangen prøve oss på noen av de morsomste av de gamle norske folkevisene? Eller hva synes du? Kom med forslag!

Maiplaner!

Nå forlater vi menighetshuset og begir oss ut i det fri! — Vi hadde tenkt at vi denne våren skulle gå mer inn for håndball, fotball — og ikke å forglemme: TURER. Blir Kvikkhytta ferdig etter de store restaurerings- og ominnredningsarbeider *Veteranene* har satt igang, vil vi selvsagt også samles der av og til.

6. MAI :

FUGLETUR

med Hjalmar Munthe-Kaas Lund.

13. MAI :

REBUSLØP

20. MAI :

HYGGEKVELD på Kvikkhytta.

Klokkeslett og møtested vil bli avertert i Budstikka hvor vi også vil fortelle om andre 15/20-planer i mai og juni.

Hvor skal du i sommer ?

Vi spør fordi vi vet at Knattholmen innbyr til *Veteran-leir* 19.—24. juli og *Tenåringsleir* 4.—9. august. Innrett deg slik at du kan bli med — og meld fra snarest til Arne eller Tor Viggo! Mer i neste nummer.

MÅNEDENS BLINK:

*Det gode skal ein hogga i fjelle,
det vonde skal ein skriva i snøen.*

Statsautorisert revisor HELGE PEDERSEN Skiferlia 6 - Telefon 54 17 49	FABRIKEN TOMTEN SANDVIKA
KOLSÅS AUTOSERVICE Brynsveien 132 - Kolsås Telefoner 54 12 25 - 54 97 46	FRANZEOFSS BRUK A/S SANDVIKA